

JUAN BAPTISTA SERRA

Fill d'un mercader d'origen greco-sicilià i de mare portuguesa, va estudiar a Alcalá d'Henares. La seva joventut va ser agitada, arribant també a assassinar un home. Va continuar la carrera militar. Va obtenir l'hàbit de l'Orde de Sant Joan i en ella el Priorat i comanda Morón. Cavaller d'aquesta Orde era ja a l'any de 1660, quan va concórrer al certamen poètic celebrat a Madrid per festejar la translació de la imatge de Nostra Senyora de la Soledad a la seva nova capella.

Va pertànyer a l'escola de Pedro Calderón de la Barca, però, enfront de l'habitual fecunditat d'altres dramaturgs contemporanis, la seva obra és bastant reduïda en nombre encara que no en qualitat; va començar a donar obres al teatre pels anys de 1657. El ***honrador** del seu pare potser sigui la primera, impresa en la part onze de Comèdies de Varis; Madrid, 1659. Va ser successivament donant al públic moltes altres peces dramàtiques, que es van imprimir, ja soltes, ja en els toms següents de la Col·lecció de Varis. En 1670 i 1674 va publicar en dos volums vint i quatre d'elles. Amb altres enginyers va escriure obres a mig fer; per exemple, el 9 d'agost de 1677 va estrenar El gran cardenal d'Espanya *Fr. Francisco *Ximénez de Cisneros, obra que havia compost amb Pedro Francisco *Lanini i *Sagredo. Va escriure en col·laboració, a més, amb Juan de *Matos *Fragoso, Agustín *Moreto, don Joan Vélez de Guevara, Sebastián Rodríguez de *Villaviciosa, Francisco de *Avellaneda i altres notables autors que sens dubte li van honrar i van distingir amb la seva amistat. El teatre de Diamant, que usa el llenguatge *culterano de l'època, es caracteritza per ser el primer exemple d'influència del drama clàssic francès, doncs, si bé va tornar als vells temes *épics com el Cid, ho va fer tenint més en compte a *Pierre *Corneille que a Guillén de Castro, com ocorre en El *honrador del seu pare, que és gairebé un plagiat de Li Cid de *Corneille més que de Guillén, a qui també va utilitzar, no obstant això, excepte el tercer acte, que és original. Com és propi entre els deixebles de Calderón, va refondre una obra anterior d'Antonio Mira de *Amescua para obtenir una obra millor que l'original en el cas del seu La mongeta de Toledo. També són d'història nacional les comèdies Santa Teresa de Jesús o El *Sansón d'Extremadura García de Paredes, que per altre títol ostenta igualment el del valor no té edat. A més va escriure comèdies d'intriga i mitològiques; entre aquestes últimes destaquen El laberint de Creta i les sarsueles en dos actes *Alfeo i *Aretusa, amb música del compositor Juan Hidalgo, i que va ser estrenada el 18 de gener de 1678, i Júpiter i *Semele.

Jordi Castro, Albert Canalda i Joan Martínez